

Сьогодні в Україні сфера музикотерапії знаходиться в стані розвитку, і в нашому суспільстві вона відіграє дуже важливу роль. Адже музика має властивість впливати не лише на фізіологічний стан, а й на настрій, думки та світогляд людини. Починаючи від 2000-х і дотепер музикотерапією займається С. С. Недериця, музикант, диригент, музикотерапевт, автор і популяризатор декількох методик музикотерапії, зокрема «ефект Моцарта для новонароджених». Ноу-хау Степана Недериці полягає в тому, що він першим винайшов і втілює ідею поєднання класичної музики і звуків природи (спів пташок, дельфінотерапія).

Отже, музикою ми можемо регулювати нашу психіку, змінювати настрій в різних життєвих ситуаціях. У станах нездужання, поганого самопочуття ми звикли покладатися на допомогу лікарів, забуваючи, що маємо власну могутню силу – психічну енергію, силу духу, творчої уяви, яка у поєднанні з вібраційним впливом відповідної музики може слугувати для нас найефективнішими ліками для подолання будь-якої хвороби. Основним медикаментом лікування служить творчість композиторів і вдалий підхід щодо її використання з боку спеціалістів. Тому, можна сказати, що музикотерапія відіграє важливу роль, адже музика є невід'ємною частиною духовного світу людини та виконує терапевтичну, виховну та інтелектуальну роль. Мабуть, ніяке інше мистецтво не може впливати на настрій та самопочуття людини так, як це робить музика.

ЛІТЕРАТУРА

1. Петрушин В.И. Музыкальная психотерапия : теория и практика : [учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведен.] / В. И. Петрушин. – М. : Гуманитарный. изд. Центр ВЛАДОС, 2000. – 176с.
2. Федій О.А. Естетотерапія : [навч. посіб.] / О. А. Федій. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 256с.
3. Ямвлих. Жизнь Пифагора / Ямвлих. – Новый Акрополь, 1998. – 241с.

Катерина Отришко,
студентка 6 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **Р.В. Павленко**, викладач (БДПУ)

РОЛЬ ВИДАТНИХ ДІЯЧІВ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ У НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Процес національного відродження, зміцнення самостійності України, її розбудова зумовлюють новий підхід до виховання громадянина, перегляду і розкриття ланок, механізмів і чинників його формування, розробки науково обґрунтованої системи національного виховання, спрямованого на формування громадянина-патріота. Важливе місце в цьому процесі займає позашкільна діяльність, що є одним із пріоритетних напрямків державної освітньої політики, визначених Національною

доктриною розвитку освіти України у ХХІ ст., в рамках якої проводиться виховання дітей засобами мистецтва, невід'ємною частиною якого є народний танець.

Проблема національно-патріотичного виховання досліджувалася українськими педагогами: Г. Ващенком, А. Макаренком, С. Русовою, В. Сухомлинським. Їхні видатні попередники, вчені та педагоги Києво-Могилянської академії – мислителі Г. Сковорода, О. Духнович, Т. Шевченко, І. Франко, К. Ушинський, Я. Чепіга у своїх творах значне місце відводили вихованню любові до рідної землі, малої та великої Батьківщини, рідної мови; поваги до історичного минулого, формуванню національної свідомості. Методологічні та теоретичні основи формування особистості з глибоким почуттям патріотизму, любові до Батьківщини розкриті у працях І. Беха, Г. Біленької, А. Бойко, М. Боришевського, Г. Ващенка, Ю. Завалевського, П. Ігнатенка, Г. Касяновича, В. Каюкова, Б. Кобзаря, В. Коваля, М. Левківського, І. Матюши, О. Сухомлинської, Д. Чижевського, П. Щербаня та ін.

Метою нашого дослідження є визначення педагогічних умов, які будуть сприяти розвитку національно-патріотичного виховання молоді.

Отже, національно-патріотичне виховання молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, освітніх закладів, інших соціальних інститутів щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Протягом декількох століть балетмейстерами створювались нові форми танцювального мистецтва. Ми виділили найбільш вагомі, саме в них розкривається тематика національно-патріотичного виховання.

Одним із перших діячів був Павло Павлович Вірський. Разом із балетмейстером М. О. Болотовим заснував ансамбль народного танцю України, який став еталоном не тільки в нашій країні, а й далеко за її межами. Вдумлива, глибока творча робота знайшла багато прихильників, тому творчість Вірського стає епохою в українському мистецтві.

Також, невід'ємною частиною державного академічного ансамблю народного танцю України ім. П. Вірського є Мирослав Михайлович Вантух – художній керівник і головний балетмейстер. Ми мусимо бути вдячними Мирославу Вантуху за те, що ансамбль танцю України і сьогодні сприймається всім світом як високохудожній мистецький колектив.

Ярослав Маркіянович Чуперчук – балетмейстер, який разом з Котко (хормейстер) заснували Гуцульський народний ансамбль. Це люди, які першими вивели гуцулів на сцену.

Не відстаючи від своїх попередників, Георгій Павлович Клоков – художній керівник і балетмейстер, заснував ансамбль народного танцю «Славутич» у місті Дніпро. Один з перших утвердив себе у вирішенні

хореографічних творів на сучасну тематику.

Балетмейстером, який багато років віддав хореографії буковинського краю, був Дарій Григорович Ластівка. Він створив багато цікавих робіт в буковинському ансамблі пісні та танцю, які стали золотим фондом в народній хореографії Буковини.

В рамках нашого дослідження, ми виділили педагогічні умови, які, на наш погляд, є найбільш ефективними для ознайомлення учнів з творчістю видатних балетмейстерів України та національно-патріотичного виховання молоді:

- систематичне включення інформації про творчість видатних балетмейстерів України та національно-патріотичного виховання молоді в зміст заняття;

- самостійне ознайомлення учнів з творчістю видатних балетмейстерів України за допомогою інтернет ресурсів з подальшим обговоренням інформації;

- включення в репертуар колективу постановки видатних балетмейстерів українського народного танцю;

- систематичне відвідування концертних заходів видатних творчих колективів України.

Так, перша педагогічна умова передбачала систематичне включення пізнавальної інформації про творчість видатних балетмейстерів України та національно-патріотичного виховання молоді. Наприклад, ми можемо рекомендувати в зміст народно-сценічного танцю в заключній частині уроку познайомити дітей з творчістю П. Вірського, Н. Надеждіної, І. Мойсеєва та ін..

Друга педагогічна умова передбачає виконання вихованцями самостійної роботи з використанням інтернет ресурсів. Так, наприклад їм можна запропонувати домашнє завдання, яке передбачає ознайомлення з творчістю видатних балетмейстерів України (подивитись наприклад танці П. П. Вірського).

Третя педагогічна умова передбачає включення в концертний репертуар номери, які були створені видатними балетмейстерами України, тобто репертуар концертної програми може включати в себе не тільки авторські постановки, а й зразки видатних балетмейстерів.

Четверта педагогічна умова передбачає систематичне відвідування концертних програм видатних творчих колективів України. Тобто керівник ансамблю повинен знати афішу на найближчі концерти у своєму місті і його околицях, після чого провести з вихованцями, бесіду щодо переглянутого концерту.

Таким чином, вивчаючи і порівнюючи роботи провідних хореографів, а також створюючи подібні педагогічні умови під час заняття, ми маємо можливість робити висновки. В мистецтві надбання попередників – є основа подальшого розвитку цього мистецтва. Це підвищує інтерес вихованців до хореографічної культури України та її історії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бех І. Д. Програма українського патріотичного виховання дітей та учнівської молоді / І. Д. Бех, І. К. Чорна. – К.: 2014. – 29 с.
2. Верховинець В. Теорія українського народного танцю / В. Верховинець – К.: Муз. Україна, 1990. – 149 с.
3. Гнатюк В. М. Управління системою національного виховання учнів загальноосвітньої школи : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / В. М. Гнатюк – Київ, 2000.
4. Коркішко О. Г. Патріотичне виховання як складова частина формування духовності // Гуманізація навчально-виховного процесу: Наук.-метод. зб. Вип. XVIII / За заг. ред. проф. Сипченка В. І. – Слов'янськ: СДП, 2002. – С. 84–87.

Анастасія Педан,

студентка 4 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **О. В. Мартиненко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У КОНТЕКСТІ УРОКУ ХОРЕОГРАФІЇ

Важливе місце в хореографічній роботі з дітьми початкового рівня навчання займають ігри. Гра охоплює найрізноманітніші аспекти дидактики: мовленнєвий, математичний, природничий, пізнавальний, розважальний, оздоровчий тощо. Учені підкресливали, що гра – природний супутник життя дитини, джерело радісних емоцій, криниця знань, форма фізичного загартування, могутній засіб виховного процесу, який позитивно впливає на емоційну сферу дитини, сприяє розвитку лідерських якостей, формує мистецькі смаки (Л. Артемова, Е. Вільчковський, Є. Водовозова, А. Волчинський, О. Запорожець, Г. Лесков, С. Русова, Є. Тіхеєва, О. Усова, К. Ушинський, А. Цьось та ін.).

Гра є важливим методом хореографічно-естетичного виховання дітей молодшого віку (О. Акбарова, С. Акішев, О. Мартиненко, А. Шевчук та ін.). Сучасна програма хореографічного мистецтва націлює на широке застосування танцювально-ритмічних ігор, різноманітних музичних вправ, танцювальних рухів тощо. Разом з тим, у практиці роботи дитячих хореографічних колективів місце ігрової діяльності в молодших групах недооцінюється, що призводить до погіршення результативності навчальної роботи, зниження інтересу учнів до хореографічних занять.

Мета – визначити значення ігор в системі хореографічного навчання дітей початкового рівня навчання.

Н. Ветлугіна відзначала: «Якщо діти виховуються в дусі відгуку на все прекрасне в житті, отримують враження, займаються різноманітними видами танцювальної діяльності, то їх хореографічні здібності розвиваються плідно й успішно. Ці принципові положення беруть за основу при організації різних видів танцювальної діяльності дітей» [2, с.15].

Головним результатом гри є не тільки задоволення моральних та